

- 1 SENASIS KARIETŲ PAŠTAS Lietuvininkų g. 1
- 2 STOTIS Lietuvininkų g. 3
- 3 DVIRAČIŲ PARDUOTUVĖ Lietuvininkų g. 5
- 4 MECHANIKO NAMAS IR DIRBTUVĖ Lietuvininkų g. 7
- 5 PREKYBININKŲ NAMAS Lietuvininkų g. 8
- 6 SIUVYKLĖLĖ Lietuvininkų g. 9
- 7 BALDŲ IR KARSTŲ KRAUTUVĖ Lietuvininkų g. 10
- 8 ELEKTROS PREKIŲ PARDUOTUVĖ Lietuvininkų g. 11
- 9 SIAURUKO STOTIS Lietuvininkų g. 15
- 10 ŽEMĖS ŪKIO MOKYKLA Lietuvininkų g. 20
- 11 DANTŲ GYDYTOJOS NAMAS Lietuvininkų g. 24
- 12 STATYBININKO NAMAS Lietuvininkų g. 25
- 13 TAUTINIS LIETUVIŲ BANKAS Lietuvininkų g. 26
- 14 SVIESTININKO NAMAS Lietuvininkų g. 27
- 15 GAIVIŲJŲ GĖRIMŲ FABRIKAS Lietuvininkų g. 30
- 16 CUKRAINĖ Lietuvininkų g. 31
- 17 VIEŠBUTIS Lietuvininkų g. 32
- 18 ARKLIŲ PIRKLIO NAMAS Lietuvininkų g. 36
- 19 LIAUDIES MOKYKLA Lietuvininkų g. 38
- 20 SPAUSTUVĖ Lietuvininkų g. 40

Mįslingoji Šilutė. Surask!

www.silutessekreantai.lt

Šilutė
www.siluteinfo.lt

Šilutės rajono savivaldybė
www.silute.lt

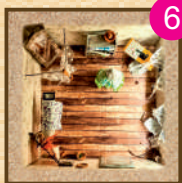

5

PREKYBININKŲ NAMAS

Lietuvininkų g. 8

„SALAMANDER“- tokia iškaba atsirado 1930 metais ant šio namo. Batai, batukai - vyriški, moteriški, vaikiški - puikavosi parduotuvės lentynose. Mano mama, gerai suprekiavusi turguje, užsukdavo čia. Pirkdavo batelius sau ir tėčiui. „Salamanderius“ turėjo ir mano vyresnė sesė. Aš labai laukiau, kol ji juos išaugs, nes visiems vaikams nupirkti naujus batukus buvo per brangu.

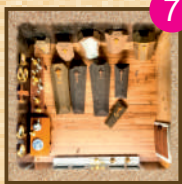

6

SIUVYKLĖLĖ

Lietuvininkų g. 9

Visos mergaitės mėgo rankdarbius. Dažniausiai siuvinėdavom delmonus, ausdavom juosteles, bet mūsų siuviniai niekaip neprilygo sesių Irmos ir Evos darbams - raštai, spalvos, darbo kruopštumas. Jų tėtis, ponas Ernestas, buvo nagingas mechanikas. Jis mergaitėms name įrengė parduotuvę. Ateidavome čia pasigrožėti rankdarbiais ir nusipirkti siūlų, aksomo juostelių, sagų ir adatų savo darbams.

7

KARSTŲ IR BALDŲ KRAUTUVĖ

Lietuvininkų g. 10

Kai tėvai eidavo į pono Špagovskio parduotuvę apžiūrėti naujos indaujos ar komodos, aš stengdavaisi šio vizito išvengti. Žinojau, jog pagal vieną parduotuvės sieną sustatyti jie - KARSTAI. Tarp kiemo vaikų vyko lyg savotiškos lenktynės, kas žino kraupiausią istoriją apie šią parduotuvę. Jeigu vis dėlto tekdavo keliauti su tėvais, prie įėjimo man suskaudavo pilvą. Mama palikdavo mane laukti ant parduotuvės laiptelių, o aš savo pilvo „skausmams“ numalšinti traukdavau į šalia esančią juvelyrinę pasigrožėti spindinčiomis grandinėlėmis, sagėmis, žiedeliais.

8

ELEKTROS PREKIŲ PARDUOTUVĖ

Lietuvininkų g. 11

Vėly rudenį ir žiemą, kai sutemos anksti apgobdavo miestą, ponia Willy uždegdavo visus šviestuvus savo parduotuvės vitrinose. Eidavome pro ją ir grožėdavomės paslaptinga įvairių lempelių šviesa. Užsukus vidun, girdėdavosi rami muzika - grodavo pirkėjų laukiantys radijo imtuvai.

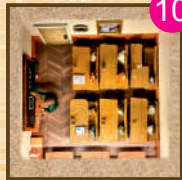

9

SIAURUKO GELEŽINKELIO STOTIS

Lietuvininkų g. 15

Traukinuko stotis. Laukiam. „Atvažiuoja, atvažiuoja,-“ šaukdavom kas garsiau, pamatę baltus garvežio dūmus ir išgirdę ratų bildesį. Šiuo „mažuoju traukinuku“ važiuodavome į „didžiąją stotį“. Vos keli kilometrai, bet mums, vaikams, labai patikdavo ši kelionė. Įdomiausia buvo turgaus dieną, kai traukinukas iš uosto atbildėdavo pilnas prekių ir žmonių. Įsitaisydavome ant aukštų sėdynių keleiviniame vagone ir stebėdavome, kaip kraunamos prekės. Pintinėse gagendavo gyvos žąsys, kudakuodavo vištos. Žmonės buvo pasipuošę - daिलios skrybėlės, naujos sėrmėgos.

10

ŽEMĖS ŪKIO MOKYKLA

Lietuvininkų g. 20

Mūsų šeima labai džiaugėsi, kai mieste, pagaliau atsiradė žemės ūkio mokykla. Čia mokėsi ne tik mano brolis, bet ir pusbroliai iš Pakalnės kaimo. Jie gyveno mokyklos bendrabutyje. Pavasarį, kai grįžti į namus neleisdavo potvyniai, jie būdavo dažni svečiai mūsų namuose. Mama kviesdavo juos pietų, kepėdavo pyragą. Mes labai susidraugavom. Po dvejų metų, jiems baigus mokyklą, ilgėjausi tų susitikimų.

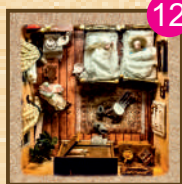

11

DANTŲ GYDYTOJOS NAMAS

Lietuvininkų g. 24

Dantų gydytojos Gabriell Annos butas. Šį puikų butą teko ir man pačiai matyti. Vieną šventadienį mamai ištino žandas, su ja atėjome pas ponią Anną prašyti pagalbos. Gydytoja pakvietė mus į priėškambarį. Iš čia mačiau jos butą - ištaigingi baldai, ant sienų daug paveikslų. Svetainės stalas užtiestas baltutėle staltiese, vazos primerktos žydinčių gėlių. Butas gardžiai kvėpėjo kava. Gydytoja buvo labai graži ir madingai apsirengusi, kas man, mergeitei, darė didelį įspūdį.

12

STATYBININKO NAMAS

Lietuvininkų g. 25

Šiame name gyveno puikus statybų meistras Hansas. Turėjo 4 vaikus. Su vienu iš jų mokiausi vienoje klasėje, labai susidraugavom. Ne kartą lankiausi jų namuose. Taip, kaip prisimenu, atrodė jų kambarys. Pono Hanso kaimynė buvo ponja Vilhelmina, kuri garsėjo skaniausiais grietiniais vafiliais visame mieste.

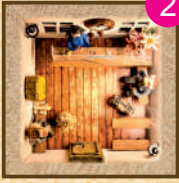

1

SENASIS KARIETŲ PAŠTAS

Lietuvininkų g. 1

Senasis karietų paštas. Aš jo nemačiau, karietas jau buvo pakeitę automobiliai ir paštininkai su dviračiais. Mama su ilgesiu pasakojo, kaip garsiai vežėjas trimituodavo variniu ragu, privažiavęs šį pastatą. Visas miestas aidėdavo. Bėgdavo pašto tarnautojai, nešini odiniais krepšiais, sukraudavo juos į karietas, ir - laimingo kelio...

2

STOTIS

Lietuvininkų g. 3

Joje lankiausi tik vieną kartą, kai su šeima nusprendėme vykti į Klaipėdą autobusu. Laukiau šios kelionės, nes autobusu dar nebuvo važiavusi. Paprastai į Klaipėdą bildėdavom „trukiu“ - traukiniu. Stotyje tėtis nupirko bilietus. Laukėm, kol atvažiuos gražuolis autobusas. Gaila, kad stotis po keleto metų uždarė. Visgi traukiniu važiuoti buvo pigiau ir greičiau.

3

DVIRAČIŲ PARDUOTUVĖ

Lietuvininkų g. 5

Į ją pirkti tėčiui dviračio ėjome visa šeima. Beveik metus namuose buvo kalbama apie šį pirkinį. Vieną rudenį, pardavęs dvi geras karves, tėtis nusprendė - pirsčiau. Pono Ernsto parduotuvėje buvo daug vokiškų „Wonder“, „Diamant“, anglišku „Philips Imperial“ ir lietuviškų „Amliit“ firmų dviračių. Mano tėtis išsirinko juodą vokišką „Wonderį“. Į parduotuvę užsukdavo daug miesto tarnautojų, bankininkų, mokytojų. Dviračiai populiarėjo žaibiškai. Jais važinėjo visi miesto policininkai. Mano brolis varvančia seile žiūrėjo į naująjį tėčio pirkinį. Mes su mama apie dviratį nesvajojome. Tuo metu jais važinėjo tik keletas pačių drąsiausių moterų.

4

MECHANIKO NAMAS IR DIRBTUVĖ

Lietuvininkų g. 7

Vieną pavakarę mano brolis pasiėmė tėčio gražuolį dviratį „Wonder“. Didžiuodamasis apsuko ratą aplink visą miestą ir prie Šyšos krantų tęškėsi į gilią duobę. O, siaube, - susilankstė dviračio ratas! Teko stumti jį į pono Ernsto dirbtuvę. Dviratis buvo pirktas pas jį šalia esančioje parduotuvėje, taigi remontas kainavo pigiau. Šioje dirbtuvėje virė darbas, nes dviračių tuo metu mieste jau buvo daug.

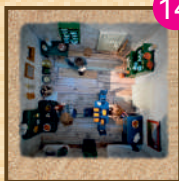

13

TAUTINIS LIETUVIŲ BANKAS

Lietuvininkų g. 26

„Tautinis Lietuvių Bankas“ - tokia iškaba atsirado ant šio namo 1923 metų pavasarį. Ėjom čia su tėčiu keisti pinigų. Memelio markę pakeitė litas. Man markės buvo labai gražios. Kopos, kurėnai, didingos pilys, žvejų trobelės, karvės ir arkliai - lyg pasakojimas apie šį kraštą. Kai gavome naujuosius litus, reikėjo prie jų priprasti. Gražiausias man, aišku, - su šuoliuojančiu žirgeliu - litų banknotas.

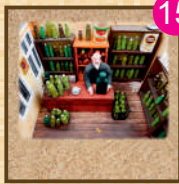

14

SVIESTININKO NAMAS

Lietuvininkų g. 27

Pono Johano sviestas - tikrai pats skaniausias. Gausiai tepdavome jį ant duonos, mama sukdavo baltutėlius kremus pyragams. Šio namo kieme visada buvo daug triukšmo - gyveno daug žmonių. Smagiausias šurmuly - pavasarį. Sviestininkas iš tvarto, kuris buvo namo kieme, gindavo savo puikiąją bandą į lankas. Vaikai eidavome pažiūrėti šitos žalmargių „procesijos“, juk ne kasdien gali pamatyti mūkiančias karves miesto centre. Tada jau mokėjau skaičiuoti iki dvidešimties, taigi, įsitaisydavau namo kieme ir skaičiuodavau iš tvarto vedamas karves.

15

GAIVIŲJŲ GĖRIMŲ FABRIKAS

Lietuvininkų g. 30

Limonadinė. Kai į ją ateidavom, ponas Ernestas, puikiai nusiteikęs šeimnininkas, iš karto klausdavo: „Šiandien kokio? Citrininio, braškinio ar mėtų skonio limonado?“ Vaikams visada leisdavo pasmalžiauti saldaus sirupo. Jis labai mylėjo vaikus ir gerai žinojo, kas jiems labiausiai patinka. Juk pats su žmona Auguste jų turėjo net 11. Dažnai pagalvodavau: kaip jiems gerai - limonado kiek nori.

16

CUKRAINĖ

Lietuvininkų g. 31

Šioje vietoje visada gardžiai kvėpėjo pyragais. Cukrainėje buvo pardavinėjami įvairiausi keksiukai, sausainiai, pudingai. Man čia labiausiai patikdavo „Memelio štrudelis“ su vyšniomis ir riešutais. Mano seselė - Memelio slyvų pudingas. Prieš didžiąsias šventes mama ateidavo čia pirkti puikųjų biskvitų tortui - tokių ji niekaip nesugebėdavo iškepti namuose.

Mįslingoji Šilutė. Surask!

ŠILUTĖS SEKRETAI

Šilutės „sekretai“ - unikalus projektas Lietuvoje ir Europoje, kur miesto istorija atskleidžiama mažosios architektūros elementais. Tai uždengti stiklu ir įmontuoti šaligatvyje unikalūs kambarėliai, kuriuose atkurtas praeities gyvenimas, vykęs i storiniuose Šilutės namuose XIX a. pabaigoje - XX a. pradžioje.

www.silutessekretai.lt

Idėjos sumanytojas: Andrius Sirtautas

Projektą įgyvendino: Šilutės meno mokykla, SBA bendrovė „Šilutės baldai“

ir Šilutės rajono savivaldybė

Informaciją parengė: Šilutės Vydūno bei Pirmosios gimnazijų, Pamario ir

Martyno Jankaus pagrindinių mokyklų moksleiviai ir mokytojai

Leidinį parengė: Šilutės turizmo informacijos centras

Leidinį finansavo Šilutės rajono savivaldybės administracija

Spaustuvė: UAB „Aera nostra“

Šilutės rajono savivaldybė

17

VIEŠBUTIS

Lietuvininkų g. 32

Viešbutis „Zur Post“ („Prie pašto“) - labai aišku atvykusiems svečiams, kur jo ieškoti. Viešbučio įėjimas lyg žvelgė į kitoje gatvės pusėje esantį paštą. Čia dažnai apsistodavo prekeiviai, atvykę į turgų iš tolimesnių krašto vietų. Prie viešbučio teko girdėti ne tik lietuvių ir vokiečių kalbas, bet ir prancūziškai, angliškai, rusiškai kalbančius žmones. Šalia esančioje parduotuvėje jie rinkosi įvairius krepšius savo pirkiniams, ūkininkai ieškodavo pintinių daržovėms, vaisiams.

18

ARKLIŲ PIRKLIO NAMAS

Lietuvininkų g. 36

Arklių pirklio namas. Ponas Rittens daug keliaudavo, siūlydamas ir pardavinėdamas savo gražiuosius arklius. Iš svečių kraštų parsiveždavo ne tik labai madingų, mums dar nematytų rūbų, bet ir puikių daiktų savo namui. Galima tik įsivaizduoti, kaip gražu buvo jo svetainėje.

19

LIAUDIES MOKYKLA

Lietuvininkų g. 38

Liaudies mokykla - aš čia mokiausi. Mokykla buvo tvarkoma pagal Vokietijos mokyklų pavyzdį ir programas. Stengiausi mokytis, nes norėjau įstoti į Herderio gimnaziją. Mano brolis mieliau vaikė futbolo nepaleisdavau iš rankų. Viršelis apsitrynė, pradėjo byrėti lapai. Žinojome, kad šioje spaustuvėje, be knygų ir laikraščių spausdinimo, gerai atliekami ir šie darbai. Labai džiaugiausi nauju tvirtu viršeliu.

20

SPAUSTUVĖ

Lietuvininkų g. 40